

[Alfred Jensen.]

fremstætte Forslagene saa hurtigt som muligt. Jeg mener heller ikke, at Udvalget kan være Skyld heri. Ansvarret maa udelukkende ligge paa Regeringen, der har tøvet saa længe med at fremsætte dette Lovforslag. Vi har allerede den 22. Oktober fremsat Forslag her i Tinget angaaende en Ændring i Arbejdsløshedsloven, og vi var vidende om — og det maatte Regeringen ogsaa være —, at de Tanker, vort Forslag hvilede paa, var de Tanker, som besjælede Arbejdsløshedskasserne, de arbejdsløse og alle andre Fagforeningsmedlemmer. Der har derfor ingen Grund været til at trække Fremsettelsen af dette Forslag ud, som sket er.

Maa jeg i øvrigt angaaende Udvalgets Betænkning sige, at vi kan tiltræde det under Nr. 8 opførte Ændringsforslag, der er stillet af Socialministeren. Vi maa betegne det som en Forbedring af Loven, som en Ændring, der maatte til, hvis de Mennesker, som havde oppebaaret Socialhjælp fra 1. Oktober til 31. December, ikke skulde blive forfordelt, og derfor vil vi stemme for dette Ændringsforslag.

Hvad de øvrige 8 Ændringsforslag angaar, siger det sig selv, at vi ikke kan stemme for dem. Det ligger alene i den Motivering, som jeg senere skal give, og i de Udtalelser, jeg fremsatte ved Forslagets første Behandling; der vil derfor ikke være Anledning for mig til at gaa dybere ind paa Aarsagerne. Men da man ikke har taget Hensyn til vore Ønsker og de Tanker, jeg har fremsat, og Loven derved ikke bliver affattet saaledes, at der bliver Mulighed for højere Understøttelse, en Forhøjelse af Dageantallet og en Forhøjelse af Tilskuddet, har vi med den korte Tid, der staaar til vor Raadighed, valgt at udarbejde Ændringsforslag i den Retning og fremsætte dem her.

Jeg var nok forberedt paa, at der vilde blive sagt „Overbud“, naar vi stillede de Forslag; det er jo et Ord, som ofte anvendes om de Forslag, vi fremsætter, og jeg var derfor ikke overrasket, da det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen brugte denne Betegnelse. Nu var det ærede Medlem ikke til Stede forleden Dag; da gjorde jeg udtrykkeligt opmærksom paa, at der i denne Situation ikke kunde være Tale om Overbud, alene af den Grund at vort Forslag var fremsat

omtrent to Maaneder før Regeringens Forslag. Desuden maa jeg tilføje, at vort Forslag og de Tanker, jeg har fremsat, er i nøjeste Overensstemmelse med Fagforeningsmedlemmernes Ønsker, med Arbejdsløshedskassernes Ønsker, og der kan altsaa ikke være Tale om Overbud, naar man heroppefra giver Udtryk for disse Tanker. Hvis det skal kaldes Overbud, maa jeg i hvert Tilfælde ogsaa betegne de Ændringsforslag, som den ærede Talers Parti har stillet, som en Form for Overbud, for de gaar jo netop ud paa at gøre Loven mere uskyldig i sit Udseende, end den er i Forvejen, og gøre den mere tiltalende for Venstres Vælgere, og saa kan man vel ogsaa betegne det som en Form for Overbud, naar man søger at give en vis Del af Vælgerne det Indtryk; at her byder man dem mere, end Regeringen har gjort.

Vi har stillet vore Ændringsforslag i 8 Punkter. Det første drejer sig om Tilføjelsen af et nyt Afsnit til § 1 i det foreliggende Lovforslag; det gaar ud paa, at den Tilskudsskala, som findes i Lovens § 13, forhøjes med 30 pCt., saaledes at laveste Tilskud bliver 45 og højeste 120. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at med den Tilskudsskala, der er i Lovens nu, er der Kasser, som ikke er i Stand til at udnytte Lovens maksimale Dagpengesatser, og jeg sagde dengang, at den Understøttelse, man faar i Henhold til de maksimale Dagpengesatser, er det laveste, man kan eksistere for. Naar der saa er Kasser, der ikke har været i Stand til at faa disse Dagpenge, fordi de ikke har haft Raad til at betale det store Kontingent, maa det være rimeligt, at man sætter disse Kasser i Stand til at forøge Dagpengene til det Maksimum, der findes i Loven. Det er under Hensyn hertil, vi foreslaar en Forhøjelse af Tilskuddet paa 30 pCt.

Det næste Ændringsforslag er ligeledes til det foreliggende Lovforslags § 1 og gaar ud paa, at der tilføjes et nyt Stykke, og at dette nye Stykke ogsaa bliver et nyt Stykke i Lovens § 13. Heri kommer der til at staa, at Socialministeren aarlig faar et Beløb af 3 Mill. Kr. stillet til Raadighed, saaledes at han kan understøtte de Kasser, som daarligt selv er i Stand til at afholde de Udgifter med den Kontingentbetaling, der findes, og med den Tilskudsordning, vi har. Der er Kasser, som ikke kan faa det til at løbe